

BIFLOŠKO

Časopis žiakov Základnej školy Sídliisko II
vo Vranove nad Topľou

December 2014



Ilustroval: Martin Zajac, VII.A

ČO SI PREČÍTAŤE	
Zamyslenie na úvod	2
Príhovor riaditeľ'a školy	3
Na slovíčko s pánom riaditeľ'om	4
Naším perom	6
Spoznávame štúrovcov - Andrej Sládkovič	13
Marína	14
Interview s učiteľ'mi	15
Vianoce v Rusku a vianočné zvyky v Nemecku	16
Panoráma voľ'ného času	18
Tip na čítanie	21
Reklamy na vianočné darčeky od našich deviatakov	22



REDAKČNÁ RADA

Mgr. Andrea Vasil'ová
PK SJL
Renáta Tömöryová
Soňa Tarčinská
Dárius Krišta
Tibor Sopko



Toto číslo vychádza s príspevkom
Rodičovského združenia pri Základnej škole
Sídliisko II 1336 vo Vranove nad Topľou

TLAČ

Printon, s. r. o.
Školská 668/38
Vranov nad Topľou

Vianočný kupón

Meno žiaka:.....

Dátum:..... Predmet:.....

Podpis učiteľ'a:.....

Podpis riaditeľ'a:.....

Kupón je platný do konca mája 2015
a platí len pre ústne odpovede.

Zamyslenie na úvod

Slečna čakala na nástup do lietadla na jednom veľkom letisku. Keďže bolo treba čakať dlhšiu dobu, rozhodla sa, že si kúpi nejakú knihu, pričom si zakúpila aj balíček s keksami. Pohodlne sa usadila a začala čítať.

Na vedľajšom sedadle pri balíčku s keksami si jeden neznámy muž otvoril časopis a začal tiež čítať. Keď si vzala prvý keks, muž sa sám ponúkol jej keksom. Cítila sa pobúrená týmto správaním, ale nepovedala nič, mysliac si: „Ten je ale drzý!“ Zakaždým, keď si vybrala keks, muž urobil to isté. Hnevalo ju to čím ďalej viac, ale nechcela vyvolať výstup. Keď už zostával len jediný keks, pomyslela si: „A čo urobí tento muž tentoraz?“ Muž vzal posledný keks, rozdelil ho na polovicu a dal jednu jej. Teda, to už bolo príliš! V jednom momente potlačila zlosť, schytila knihu a svoje veci a nahnevaná odišla do nástupnej haly.

Keď sa usadila na sedadlo v lietadle, otvorila svoju tašku a s obrovským prekvapením objavila svoj balíček s keksami uzavretý a nedotknutý. Prišlo jej nevoľno. Nechápala, ako sa mohla tak zmýliť. Zabudla, že si balíček s keksami nechala v taške. A ten, z ktorého jedla, patril mužovi. Mužovi, ktorý sa s ňou oň podelil bez problémov, bez námietok, bez akéhokoľvek vysvetľovania, kým ona sa stále rozčuľovala, mysliac si, že jej drzo berie keksy. Nemala žiadnu možnosť, aby mu to vysvetlila, alebo sa mu ospravedlnila.

Sú štyri veci, ktoré sa už nedajú nikdy vrátiť:

KAMENŇ. KEĎ STE HO UŽ HODILI!
SLOVO. KEĎ STE HO UŽ VYSLOVILI!
PRÍLEŽITOSŤ. KEĎ STE JU PREPÁSALI!
A ČAS. KEĎ UŽ UPLYNUL!

Preto premýšľajte predtým, ako niečo urobíte alebo vyslovíte.

Blížia sa Vianoce, čas pokoja a lásky. Učiňme teda všetci pevné rozhodnutie, že práve v tomto čase budeme k ľuďom milší a s týmto predsavzatím vstúpme aj do nového roka. Aby nielen na Vianoce, ale počas celého roka zavládla na zemi atmosféra prinášajúca pokoj, porozumenie a pocit, že s láskou prekonáme všetky prekážky, ktoré nám život postaví do cesty.

Mgr. Stanislava Bakajsová



*Na okno nám mrázik kreslí,
Vianoce k nám pokoj vniesli.
Pod stromčekom darček malý,
nech Vám úsmev stále žiari.*

Milí žiaci!



Rok čo rok k nám prichádzajú najkrajšie sviatky - čarovné, bohaté, pokojné, láskyplné - Vianoce. A predsa každý rok sú niečím výnimočné a jedinečné. Každého z nás sa zmocňuje sviatočná nálada, každému akosi viac záleží na blízkych a priateľoch.

Do každej rodiny vstúpi neopakovateľná atmosféra plná pohody a vzájomnej lásky.

Na Štedrý večer zasadnete s rodičmi spolu k sviatočnému stolu, aby ste prežili neopakovateľnú atmosféru, aká patrí v roku iba tomuto dňu. Je tu čas na štedrosť, spolupatričnosť a rozdávanie úsmevov. Hľadanie vhodných darčiekov, nákupy, zdobenie vianočného stromčeka, vôňa ihličia a medovníkov - to všetko neodmysliteľne patrí k Vianociam. Darčeka by však nemali byť symbolom Vianoc, sú iba pozornosťou z lásky. Preto by sme si mali viac vážiť ľudské hodnoty ako sú láska, pohladenie, úsmev, ochota, trpezlivosť a podpora. Chcel by som vám popriať, aby ste si vianočné obdobie vychutnali plným priehrštím s tými, ktorí sú vám najbližší, s tými, ktorých máte radi.

Želám vám príjemné prežitie vianočných sviatkov a veľa úspechov v novom roku 2015.

Mgr. Milan Bendik, riaditeľ školy



Pozvánka

Milí spolužiaci, srdečne vás pozývame na Vianočnú akadémiu, ktorá sa uskutoční 16. decembra 2014 o 10 00 hod. vo veľkej telocvični.

Príďte sa spolu s nami vianočne naladiť.

Na slovíčko s pánom riaditeľom

Vedie našu školu, stará sa o jej správne fungovanie a napredovanie, vyučuje nás, pravidelne sa nám prihovára v úvode nášho školského časopisu i mimo neho: pán riaditeľ, **Mgr. Milan Bendik**.

V nasledujúcom rozhovore nám porozprával nielen o svojej náročnej a zodpovednej funkcii riaditeľa, ale aj prezradil, aký najkrajší vianočný darček dostal.



1. Ako dlho učíte a čo Vás priviedlo k povolaniu učiteľa?

Po ukončení vysokej školy a roku vojenskej služby v Česku, južné Čechy, učím už 35 rokov nepretržite na našej škole - Základnej škole, Sídlisko II 1336, Vranov nad Topľou. Vždy som chcel byť učiteľom, pretože učiteľské povolanie umožňuje vzdelávať a vychovávať mladú generáciu.

2. Ktoré predmety na základnej škole boli Vaše najobľúbenejšie a prečo?

Mal som rád prírodovedné predmety, a to matematiku, fyziku, geografiu, lebo tu bola potrebná logika a nie memorovanie. Tešil som sa aj na telesnú výchovu, kde som reprezentoval školu v atletike a v kolektívnych športoch ako futbal, volejbal, basketbal.

3. Ste riaditeľom našej školy. V čom spočíva Vaša práca vo funkcii riaditeľa?

Funkcia riaditeľa školy je veľmi zodpovednou a ťažkou funkciou. Ak by som mal vymenovať, za čo riaditeľ zodpovedá, nestačila by táto celá stránka. Zodpovedáte za 66 zamestnancov, ktorých treba riadiť, a vás, 796 žiakov. Sám by som to nezvládol, a preto mi v tom pomáhajú zástupkyne riaditeľa školy pre I. a II. stupeň a všetci učitelia.

4. Aké máte plány do budúcnosti?

Moje plány do budúcnosti v škole sú: zrekonštruovanie nášho športového areálu, atletickej dráhy a multifunkčné ihriská.

5. Čo robíte rád vo svojom voľnom čase? Aké sú Vaše koníčky?

Voľného času mám čoraz menej, zaberá ho moja funkcia. Ale ak sa nejaký nájde, snažím sa venovať rodine. Chodím do prírody, veľmi rád pracujem v záhradke. Zostal som verný aj športu – raz týždenne hrávame s chlapmi nohejbal.

6. Blížia sa Vianoce. Ako ste ich trávili vo svojom detstve?

Vianoce za mojich mladých čias – boli to najkrajšie sviatky v roku, na ktoré som sa veľmi tešil. Neboli bohaté na dary, ale skromné. Vládol v nich pokoj, radosť, láska v celej rodine, keď sme sa stretli pri štedrovečernom stole. Tešil som sa aj na sneh, ktorého bolo vtedy veľmi veľa, nie ako dnes.

7. Aké darčeky Vás potešia? Spomeniete si na svoj najkrajší vianočný darček?

Poteší ma akýkoľvek darček, ktorý je darovaný úprimne od srdca. Môj najkrajší vianočný darček, už si ani dobre nespomínam, ale hádam to boli moje prvé lyže, ktoré mi urobil môj otec z jaseňa. Podotýkam, neboli z obchodu.

8. Každoročne sa zúčastňujete so žiakmi na lyžiarskom výcviku. Aký je Váš najlepší zážitok z lyžiarskeho výcviku?

Môj najlepší zážitok z lyžiarskeho výcviku počas tých 35 rokov? Nebudete veriť, ale je ním, keď každý žiak zvládne lyžiarsku abecedu bez úrazu.

9. Vianoce sú časom plnenia túžob, prianí, časom radosti a lásky. Čo želáte našim učiteľom a žiakom?

Všetkým svojim kolegom, učiteľom, zamestnancom školy a vám, naši žiaci, želám pokojné a láskyplné vianočné sviatky a v novom roku 2015 veľa zdravia, lásky a úspechov.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme Vám veľa síl, úspechov a radosti v našej škole.

Ježiško,
želám našej škole dobro, vieru,
šťastie a všetky darčeky, ktoré si
praje náš pán riaditeľ, naši učitelia,
naše upratovačky a kuchárky.
A mnoho krásnych akcií v škole.

B. Horňáková, V.C

Vianočné prania škole



Moje želanie je celkom jednoduché:
nech sú žiaci v našej škole šťastní!

V. Ambrozyová, V.A

NAŠÍM PEROM



Matka

S tebou vždy vychádzam,
ty stále rozumieš mi.
Vďaka tebe budem vždy vládť,
kráčať po tejto zemi.

Dala si mi život,
a ja obetujem ti ho rád.
Mám vôľu držať sa tvojich rád,
pri tebe navždy budem stáť.

Pomáhaš mi, kým ja žijem,
ja však netuším, ako dá sa to,
keď prepadám oparom falše a fantázie,
vždy osvetlíš môj zakalený zrak.

Som krv z tvojej krvi,
v srdci si ťa nosím.
To puto nič nerozdrví,
naveky mám ťa vo svojej duši.

V každom žiali či bolesti,
tvoj hlas na ranách ma hladká.
Ochrániš ma pred každou z nerestí,
veď si moja matka.

Rudolf Hrubovský, VII. A



Priatel'ia

Len Tí, čo ma poznajú,
len Tí, čo mi dôveru prejavujú,
len Tí, čo ma v srdci majú,
len Tí ma dobrou náladou obdarúvajú.

Pred ťažkou skúškou životnou,
aj pred prehrou nezvratnou,
pred tou mi len oni vedia poradiť,
aj preto ich nechcem nikdy stratiť.

To, že ich veľmi ľúbim,
to im zo srdca sľúbim.
To, že to všetko klamstvo je,
to len blbec bez priateľ'ov povie.

Chcem s nimi byť, ako najdlhšie pôjde,
veru, čas rozchodu raz aj tak príde.
Ľúbiť ich však budem stále,
spolu veľa prekonáme.

Akoby sme súrodenci boli,
čo od detstva sa poznali,
pri nich som neraz ruku oškrela,
pri nich som sa veľa nasmiala.

To, že ich veľmi ľúbim,
to im zo srdca sľúbim.
To, že to všetko klamstvo je,
to len blbec bez priateľ'ov povie.

Veronika Babinčáková, VII. B

Panvica Alicia



Celý deň si sedím v nejakej skrinke plnej tmy. Minimálne raz za deň ma vyberú a položia na plechovú plochu, ktorá ma postupne rozpaľuje a cítim sa ako v saune. Začínam sa potiť. Znenazdajky ma chytia za moju jedinú, pevnú nohu a hádžu na mňa kúsky zeleniny, mäsa, rýb a to všetko s poriadnou dávkou masti. Mast' zbožňujem, masíruje môj okrúhly chrbát a vsiakne do celej pripravovanej zmesi. Ó, Slováci mast'ou nešetria. Keď je to masťné, bude to zaručene chutné.

Vždy, keď chcú vedieť, či som nahriata, lejú na mňa kvapky studenej, priam ľadovej vody. Výbuch, pršk! Páli ma to, preto sa hneď rozzúrim, ako viem. Občas vyberú aj moju sestru, menšiu panvičku. Má na sebe také tupé, maličké divné zúbky a pražia na nej predovšetkým mäso a ryby. Najhoršie na celom mojom živote je, keď zo mňa odstraňujú pripečené čierne na uhol' kúsky jedla, ktoré sa musia najprv výdatne vykúpať vo vode alebo priamo vyčistiť tvrdou hubkou, ktorá je železná a škrabe môj chrbát. Moji majitelia si pritom vôbec neuvedomujú, že keď odlupujú tie čiastočky odumretej výživy, občas vytrhnú aj kožu a mňa to bolí a páli: „Au!“ Videla som však, ako môj bratranec, čierny parný hrniec, bojuje so zvyškami prilepeného a mierne zapáchajúceho jedla. Raz skoro až úplne sčernel. Chudáčik!

Dávno predtým moja teta naberačka naberala zo mňa praženicu, zrazu spadla, tresk a strhla so sebou aj mňa na zem. Nasledoval tvrdý pád. Leteli sme ako zhnité hrušky. Bola to zábava, ako som sa rýchlo kotúľala. Točiac sa kolesá na aute by mi boli vhodnou konkurenciou.

Najviac ma potešilo, keď môjho nepriateľa z detstva - uja Masla, rozpustili a zjedli s pažítokou a zemiakmi. A to je len časť života jednej panvice. Ďalšie zaujímavosti prezradím nabudúce. V kuchyni sa dejú úsmevné veci, neveríte? Každý deň sa pripravuje niečo pod zub a tých zubov a hrdiel je dosť na to, aby som neostávala dlho spať v tmavej skrinke. Niekedy bývam veľmi unavená.



Tibor Sopko, VIII.A (3. miesto v literárnej súťaži Čítačka s písáčkou)

Hrdina z Hokkaidó

Asi pred tromi mesiacmi sa v našej škole stalo niečo zvláštne. Pribudol k nám do triedy nový žiak. Povieť si - na tom nie je nič zvláštne. Lenže to nebol len taký hocijaký žiak. Pochádza z Japonska. Volá sa Yo Nasihira a prisťahoval sa na Slovensko. Jeho rodičia tu vyučujú japončinu. Yo vedel celkom dobre po slovensky, aj keď trochu

čudne mäkčil niektoré slová. Už po niekoľkých dňoch som sa s ním skamarátil. Dokonca mal rovnaké záujmy ako ja. Veľmi sme si rozumeli. Avšak ostatní spolužiaci si ho neoblúbili. Bol som rád, že som konečne získal konkurenta v súťažiach, za čo ho ostatní ešte viac nenávideli. Vedel som, že ho čoskoro začnú šikanovať, no pomôcť som mu bohužiaľ nevedel.

Stalo sa, ako som predpokladal. Čoskoro sa to všetko začalo. Od Matúša dostal prezývku „Šikmé očko“ a potom ho tak začali volať všetci. Ja nie. Bolo mi ho nesmierne ľúto. Cítil som sa ešte horšie, ako keď mňa začali volať „Šprt“. Dodnes nedokážem pochopiť, prečo je mi cudzie volať niekoho prezývkou. Akoby sme nedostali do vienka pri našom narodení mená. Je pravdou, že nám ich vyberajú rodičia a nie vždy sa s nimi vieme stotožniť, ale človek si zvykne. Z každého mena sa dá vytvoriť jeho vhodný variant. Mnohí si ani neuvedomujú, ako tými prezývkami vedia ublížiť.

„Hej, Šikmé očko, daj mi opísať domácu z matiky, lebo inak budeš po vyučku bozkať záchodovú misu!“ Alebo: „Šikmé očko, rozhodni sa, buď mi napíšeš sloh alebo ti tak zmaľujem ten tvoj plochý ksichtík, že ťa ani v rodnom Japonsku nespoznajú!“ ozývalo sa z úst niektorých „múdrych“ spolužiakov. Keď som sa ho pokúšal zubami-nechtami brániť, obstál som podobne. Myslel som, že som už voči takýmto vyhrážkam imúnny, ale opak bol pravdou. Trápilo ma to. A veľmi...

Takto to pokračovalo, až kým sa nestalo niečo, čo si väčšina z nás zapamätá do konca života. Yo bol chorý a musel ostať doma. Včera náš triedny bitkár Kubo tak zmlátil Igora, že triedna musela volať záchranku. Igor mal zlomenú kľúčnu kosť a vybitý predný zub. Riadna nakladačka! Kubo mal ihneď navrhnutú trojku zo správania, dostal zápis na políciu a je podmienene vylúčený zo školy. Učiteľka ho ešte v ten deň poslala skôr domov. Čo nasledovalo neskôr, to mi dopodrobna vyrozprával samotný Yo. Boli toho plné správy, takže som tomu musel veriť.

Kubo sa potom, čo ho triedna poslala domov, samozrejme flákal po meste. Yo v tom čase vychádzal z lekárne, kde si bol vyzdvihnúť lieky a sirup proti kašľu, keď zazrel Kuba prechádzať cez cestu na druhú stranu. Slúchadlá v ušiach, na tvári hlúpy nepričetný výraz. Kráčal, no vtom sa ako v akčnom filme rýchlo rútilo auto, ktoré však Kubo nevidel a vôbec nepočul. Kamarát Yo to videl a ihneď sa rozbehol za Kubom. Auto bolo čoraz bližšie – dvadsať metrov, potom desať metrov... Odvážny spolužiak dobehol ku Kubovi a v poslednej chvíli ho odsotil z cesty z dosahu drviacich kolies. Všetko sa zbehlo neuveriteľne rýchlo. Každá sekunda bola drahá. Kubo sa ani živý, ani mŕtvy pozbieral zo zeme. Trochu omráčený, celý prestrašený najprv nevedel, čo sa presne stalo. Niet sa čo čudovať, hudba zo slúchadiel ostro prenikala nielen do uší, ale i mimo nich. Držal sa za laket, z ktorého mu cez roztrhanú košeľu tiekla krv. Keď zbadal Yoa, začal besnieť ako divý a nadávať mu. Ale len dovtedy, kým z auta nevystúpil nervózny vodič a začal sa ospravedlňovať, že Kuba na ceste nevidel a d'akovať Yoovi za záchranu mladého života. Kubo pozeral na oboch ako bager na tvrdú hlinu a všetky nadávky, ktoré

chcel vypl'ut' na Yoa, uviazli zrazu v hrdle. Pocítil obrovskú hrču, ktorú nemohol tak ľahko prehltnúť.

Dnes, keď som vošiel do triedy, videl som Kuba ako Yoovi potriasal rukou: „Počúvaj, Šikmé očko, som fakt rád, že si ma tam včera nenechal skapať ako prašivého psa. Si kamoš. Dík.“

Yo mal zrazu plnú triedu kamošov. Stal sa hrdinom triedy, aj celej školy. Veľmi sa z toho teším, ale nedokážem si odpovedať na jednu jedinú otázku: „Muselo to zájsť až tak ďaleko?!”

Dáriuš Krišta, VIII.A (1. miesto v literárnej súťaži Čítačka s písачkou)

ZÁMENO ŽENY

Hľadí sa do očí ...vídava v nich tmú ... v zákutí dušičiek nájde len ju ... V hlavičke zápaliek Je ukrytý živel Tak len za nechtom tenučkým nájde ... prach všetkých divadiel ... Pod nôžku klavíra utiekla odvaha ...zbabelá ... bezbranne vyzliekla obavy donaha ... Zaznela tónina, v prstíkoch mráz jak slepí hľadeli na seba ...	Až Zastavil Sa Čas ... Útekem do prázdnot škáročiek v podlahe skúšajú oddialiť smrť v náručí druhému oddaní ... Necháva za sebou tichučké tóniny a pod tou tóninou ... Strach oddanej dievčiny ... Jak pred rokmi nevzhliadla hanblivá, v svetlách dňa zasnená ... hrávala po nociach neznámym v uliciach ...	A ráno vzhliadol do okna kde hrávala dievčina ... Tú ženu si uctieval ... Len okná sledoval Kedy zažne a prisadne ku klavíru ... Tak sa ňou nechal spútavať ... Len aby mohol chvíľočku počúvať
---	---	---

Martina Krištanová, IX. B

Kúpeľňový rozhovor

Včera večer som si za dverami kúpeľne vypočul rozhovor. Ja viem, že potajomky načúvať za zavretými dverami je neslušné. Ale čo som mal robiť, keď to bolo také zaujímavé a záhadné.

„Ty, počúvaj, on si ma vôbec nevšíma. Úplne ma ignoruje. Nikdy na mňa nemá čas. Myslíš, že ma už nepotrebuje? Neviem, či na mňa už celkom nezabudol. Som z toho zúfalá.“

„Vieš čo?“ ozval sa na to druhý hlas a pôsobil skúsenejšie. „Vykašli sa naňho. Zbytočne sa trápiš. Ešte príde chvíľa, keď ťa bude potrebovať. Vychutnaj si ten čas, keď nemusíš nič robiť. Pozri sa na mňa, aká som ja zodratá od každodennej práce. A ty si krásna, mladá. On si ťa ani nezaslúži,“ dokončil neznámy hlas.

„Kto koho si nezaslúži?“ čudoval som sa a vôbec som nerozumel, o čom je reč. A už vôbec som nechápal, kto to v našej kúpeľni debatuje. Vpálil som dnu ako James Bond. Takmer som vyvalil dvere. Zvlášťne. V kúpeľni nikto nebol. Všetko bolo na svojich miestach. Dobré som sa porozhliadal, ale naozaj som tam nikoho nenašiel. Ani vo vani, ani v skrinke pod umývadlom, dokonca ani v umývadle. Všetko bolo na svojich miestach. Dobré som sa porozhliadal, ale naozaj som tam nikoho nenašiel. Všetko tam bolo tak, ako zvyčajne - mydlo, šampóny, hrebene, kefy, ockov holiaci strojček aj mamkin fén na vlasy, uteráky aj zrkadlo. Verili by ste tomu? Ani živej duše! Iba ja v zrkadle, ako sa na seba hlúpo dívam. Zatvoril som dvere. Asi sa mi to len zdalo. Dnes toho na mňa bolo v škole veľa. Žeby som bol prepracovaný?

„Vidíš, hovorila som ti. On ma už nepotrebuje!“ ozvalo sa znova, len čo som zatvoril dvere.

„Hovorím ti, nefňukaj! Uvidíme ráno. Vieš, ako sa hovorí: Ráno je múdrejšie večera. A teraz spi!“ velil skúsenejší hlas.

Aj ja som sa pobral a išiel som do postele. Nevedel som, čo za hlasy to počujem z kúpeľne, ale na vyriešenie tejto záhady už bolo neskoro. Hlas mal pravdu - treba sa na to vyspať a ráno sa uvidí. Ale nebolo to tak. Ráno som vstal o niečo skôr ako ostatní a po špičkách som kráčal ku kúpeľňovým dverám. Myslel som si, že už to mám za sebou. Až vo mne hrklo. Zase je to tu! Už to znova začína!

„Neverím, že si na mňa dnes spomenie. Neverím, že si ma vôbec všimne. Prečo by to robil? Už dávno na mňa zabudol.“

Nech sa stane, čo sa má stať - rázne som otvoril dvere. Nikde nikto! Už som sa trochu začínal aj báť. Pri raňajkách som to však nevydržal a opatrne som sa opýtal: „Mami, ty si nepočula v kúpeľni nejaké hlasy?“ „Aké hlasy?“ mamka si odpila z kávy a ďalej listovala vo svojom časopise. Ani hlavu nedvihla. „No vieš, asi tam straší,“ vyhrklo zo mňa. „Straší?!“ zapojil sa do rozhovoru aj ocko. „V tvojej hlave straší,“ zabával sa na mne. So zlostou, že mi nikto neverí a všetci si zo mňa robia srandu, som zahryzol do

chleba a... Zjajkol som od strašnej bolesti. Určite ma bolo počuť až k susedom, mamka vyliala kávu a ockovi zabehlo.

Keď som si dnes večer išiel ľahnúť, opäť som si vypočul kúpeľňový rozhovor: „Vidíš, nevravela som ti. Už na teba nikdy nezabudne.“

Veru, ocko mal pravdu. To nestrašilo v kúpeľni, ale v mojej hlave. Presnejšie v ústach. Ale ústa sú predsa na hlave. Zubný kaz je najväčšie strašidlo. Už nikdy nezabudnem na svoju zubnú kefku.



Šimon Krišta, V. A (1. miesto v literárnej súťaži Čítačka s písáčkou)

Buďte tým, kým ste, a hovorte z hĺbky svojho srdca

Narodili sme sa, aby sme žili svoj sen, svoj príbeh, svoju rozprávku. Skôr či neskôr na každého z nás príde čas rozhodnúť sa, čo so životom. Aká budúcnosť nás čaká?

Čokoľvek robíme alebo budeme robiť, by malo odzrkadľovať to, akí v skutočnosti sme. No nás ľudí stále niečo ovplyvňuje a nie sme spokojní sami so sebou. Vždy, keď sa pozrieme do zrkadla, povieme si: „Musím schudnúť, musím zmeniť účes, musím zmeniť imidž.“ Vidíme len samé nedokonalosti. Nevšímame si tú špeciálnu a vzácnu osobu, ktorou sme. Nedokážeme milovať samých seba. Namiesto toho vidíme len chyby, ktoré má žiaľ každý z nás. No práve tým sme všetci výnimoční. Ved' predstavte si, že každý z nás by bol dokonalý. Každá žena by vyzerala ako Barbie a každý muž ako Ken. Neboli by sme zaujímaví, ale nudní a predovšetkým by sme to neboli my.

Nebojte sa vyjadriť svoje myšlienky, povedzte, čo vás trápi, zdôverte sa. Každý z nás si zaslúži slobodu. Spomeňte si na to, že máte okolo seba veľa dobrých priateľov, ktorí stoja vždy pri vás. Ako sa hovorí, pár priateľov stačí mať... Takých, ktorí za to stoja. Naučte sa milovať seba, svojich blízkych a priateľov. Nemajte pochybnosti, že ste niečo menej než ostatní.

Postavte sa pred zrkadlo a povedzte si, že ste výnimočná, krásna a úspešná osoba. Žite si svoj sen a robte to, čo vás baví, po čom vaše srdce túži a budete šťastní. Každý sme na tomto svete s iným talentom, jedinečnou osobnosťou a pre ostatných s neopakovateľným srdcom.

Katarína Bérešová, IX. C

Vianoce

Všetky cesty počas Vianoc,
vedú k domovu.
Prichádza tá čarovná noc,
keď všetci hľadia na oblohu.
Deti čakajú na Ježiška,
a či je pekná jedlička.

Mamka pečie perníčky, kapustnicu varí,
ockovi sa kapra chytiť nedarí.
Kapra máme na stole,
najeme sa do vôle.
Darčeky si balíme,
na večeru sa tešíme.



Samuel Saladiak, V. B

Naša školská knižnica **Modrý motýlik** vyhlásila literárnu súťaž o najzaujímavejší vianočný príbeh. Všetky príbehy boli veľmi pekné, zaujímavé a poukazovali na pravé poslanie Vianoc. Spomedzi nich získal tretie miesto príbeh s názvom **Sila myšlienky**, ktorý napísala **Natália Krúdyová, VIII. B**, druhé miesto patrí textu **Také obyčajné čaro Vianoc**, ktorého autorkou je **Ema Škurlová, VIII. B**, a víťazom sa stáva **Najkrajší vianočný príbeh** z pera piatačky **Emy Petríkovej, V. B**. O čom je? Čítajte a odhalí sa pred vami zázrak!

Najkrajší vianočný príbeh

Príbeh, ktorý vám rozpoviem, je pre vás možno všedný, no pre mňa je najkrajším zážitkom, ktorý prežívam každý rok na Štedrý večer.

Vianočná atmosféra je vzácna svojou krásou, a to vločkami snehu za oknom, vyhriatou izbou, vyzdobeným stromčekom, pestrými farbami, koláčom s presýtenou vôňou vanilky a perníkmi všakovakých tvarov. V každej izbe cítiť vianočnú náladu. Celá rodina si sadne za štedrovečerný stôl, na ktorom horí sviečka s vôňou medu. Chytíme sa za ruky, odpustíme si všetky zlé skutky a do ďalších dní si zaželáme len to najlepšie.

Darčeky sú len čerešničkou na torte. Potešia, nie sú však nutnosťou. Poviete si: nič výnimočné. Ale to, že si každý člen rodiny sadne na Štedrý večer na svoje miesto, nie je ale navždy. Pre mňa je to zázrak. A za každý zázrak som vdčná.

Ema Petříková, V.B



Naši mladí autori



T. Sopko, VIII. A, M. Krišťanová, IX. B, E. Petříková, V. B, N. Krúdyová, VIII. B, Š. Krišta, V. A, E. Škurlová, VIII. B, D. Krišta, VIII. A

Spoznávame štúrovcov



Andrej Sládkovič

(30. 3. 1820 Krupina - 20. 4. 1872 Radvan nad Hronom)

Vlastným menom **Andrej Braxatoris**, básnik, najvýznamnejší lyrik štúrovskej generácie, autor l'úbostnej lyriky a lyricko-epických skladieb.

Pochádza z rodiny učiteľa a literáta. Študoval na lýceu v Banskej Štiavnici, neskôr vyštudoval **teológiu** na univerzite v **Halle**. Pôsobil ako evanjelický farár v Hrochoti a v Radvani, kde aj zomrel.

Inšpiráciou v jeho tvorbe boli vlastné zážitky, osobné konflikty a láska k vlasti.

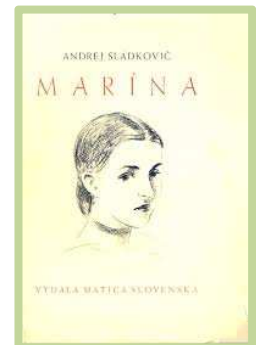
Na Sládkovičovu počesť sa každý rok uskutočňuje súťaž v umeleckom prednese **Sládkovičova Radvan**.



TVORBA

Jeho najvýznamnejšie literárne diela sú:

- ❖ básnická skladba **Marína**,
- ❖ lyricko-epická skladba **Detvan**,
- ❖ básne **Nehaňte ľud môj, Zaspievam pieseň o slobodnej vlasti**.



Soňa Tarčinská, VIII. A

Verše z Maríny

„...láska sa strachu vysmeje.“

*„Krása je modla, ktorú rád vzýva sám ten,
čo tvorí čudesá.“*

„...l'úbosť nemožno umúčiť.“

*„Kto v láske a kráse žije,
ten večne zostane mladý.“*

*„A čo bys' svetmi zutekala,
čo bys' za svety mňa zahнала,
všade stanú lásky chrámy.“*

*„...lež to je právo duší a času:
láska len lásku, krása len krásu
v obetiach večných objíma.“*

Marína



„Najväčším nedostatkom Sládkovičovej Maríny je fakt, že ju napísal Slováč, lebo keby ju napísal príslušník iného národa, je už dávno jednou z najkrajších l'úbostných básní na svete.“

Mária Pišlová

Sládkovičova **Marína** predstavuje medzník vo vývine slovenskej poézie. Je to naša prvá a dosiaľ najväčšia báseň lásky. Po prvý raz sa tu stretávame so ženou z „mäsa a krvi“, ktorá má „nebeskú tvár“, „hviezdne oči“, „rty ružové“, „vábne líce“, „opál čela“, „l'aliové ňadrá“ a „pekné údy“.

Podnetom pre napísanie tejto l'úbostnej básnickej skladby bol osobný zážitok autora. Sládkovič sa ako domáci učiteľ v dome **Pavla Pišla** zaľúbil do jeho dcéry **Márie**. Na jar roku 1844 Marína Sládkovičovi oznámila, že sa o jej ruku uchádza iný muž a matka nástojí na tom, aby sa zaňho vydala. On jej ponechal slobodnú vôľu pri rozhodovaní s tým, že keď mu chce ostať vernou, musí spolu s ním znášať trápenia jeho vlasteneckého cítenia. Mária sa vydala za bohatého medovníkára.

V čase, keď Sládkovič začal písať Marínu, láska k Márii Pišlovej bola už „vybavená záležitosť“. Ostali iba spomienky na prežitú chvíľu a najmä poznanie, čo znamená láska v živote človeka. Marína, konkrétna žena, sa stáva už len symbolom lásky.

Sládkovič sa vyznáva, že **láska je večná**. To, čo prýšti z hlbokého poznania, čo hovorí v „**najkrajších hodinách duše**“, na púti za krásou a láskou, je diamantom, ktorý ani v „**hrude nezhnije**“.

V literárnej histórii sa uplatňuje tvrdenie, že **Andrej Sládkovič v Maríne ľudsky utrpel prehru, ale umelecky zvíťazil**.

Básnická skladba sa skladá z **Venovania a 291 strof**. Striedajú sa v nej **štyri** témy: **krása, láska k Maríne, láska k vlasti a mladosť**.

Prvé jemné dotyky s láskou zažíva človek v dospievaní. Začítajte sa do Sládkovičových veršov o mladosti a do veršov o láske ním inšpirovaných.

185

*A čo je mladosť? – Dvadsaťpäť rokov?
Ružových tvárí hlad' jará?
Či údov sila? Či strmosť krokov?
Toto sa všetko zostará!
Mladosť je túžba živá po kráse,
je hlas nebeský v zemskom ohlase,
je nepokoj duší svätý,
je tá mohutnosť, čo slávu hl'adá,
je kvetín lásky rajskej záhrada,
je anjel v prachu zaviaty!*

*A čo je láska? – Pár nežných slov?
Horúcich tvárí hlad' jará?
Či vernosti sila? Či postupnosť krokov?
Toto všetko vyprchá!
Láska je túžba milovať druhého,
je bozk nebeský v nekonečnom vesmíre,
je nepokoj srdca našich,
je tá túžba, čo dôveru hl'adá,
je anjel žiarivý – kvitnúca záhrada,
je nebo občas mrakmi zakryté!*

Denisa Mil'ová, VIII. A

INTERVIEW s učiteľmi

Rok 2014 už onedlho podá žezlo nastávajúcemu novému roku 2015. Čo nás čaká? Aký bude ďalší nový rok? Úspešnejší než predošlý? Na celom svete ľudia veselo vítajú Nový rok a prajú si len to najlepšie. Zaujímalo nás, ako oslavujú príchod Nového roka naši učitelia. Oslovili sme p. uč. **Mgr. Máriu Vojtkovú** a p. uč. **Mgr. Alexandra Komana**. Položili sme im nasledujúce otázky:

- 1. Ako oslavujete Silvester a Nový rok?*
- 2. Zvyknete si dávať novoročné predsavzatia? Ak áno, aké?*
- 3. Spomeniete si na svoj najkrajší novoročný zážitok alebo novoročné prekvapenie?*
- 4. Ako budete tráviť nastávajúci Silvester a Nový rok?*

1. Silvester a Nový rok oslavujem väčšinou s rodinou a priateľmi. Určite nechodievame skoro spať.
2. Áno. Chcela by som menej skúšať a dávať viac dobrých známok... Ale teraz vážne. Chcem viac športovať a tráviť menej času pri televízii, pretože rada behám. Rada by som sa naučila po anglicky.
3. Veľmi dobrý bol prechod na rok 2000, keď mali zlyhať všetky počítače a mal byť koniec sveta. Na moje prekvapenie sa nič nestalo.
4. Budem opäť s rodinou a priateľmi. Pôjdem do sauny, korčuľovať sa, lyžovať sa a oddýchnem si pri nejakom dobrom filme.



1. Ak prídu deti domov, tak doma. Ak neprídu, chodievame sa pozrieť na ohňostroj do mesta.
2. Novoročné predsavzatia si nedávam.
3. Asi pred desiatimi rokmi sme s manželkou dostali pozvánku na Silvestrovský ples, na ktorom hrala cimbalová muzika. Bola vynikajúca. Tento ples bol pre nás jeden z najlepších, na ktorých sme sa zúčastnili.
4. Pravdepodobne tak, ako aj niekoľko predchádzajúcich, t. j. doma v kruhu rodiny.

**ĎAKUJEME ZA ROZHOVORY A PRAJEME VÁM
KRÁSNY SILVESTER A VEĽA ÚSPECHOV V NOVOM
ROKU.**

Vianoce v Rusku

V Rusku sa Vianoce slávia dvoma spôsobmi. Bud' sa slávia pravoslávne Vianoce, ktoré sú 6. a 7. januára, alebo sa slávia Vianoce po starom na Nový rok. Podľa juliánskeho kalendára, ktorý platí v Rusku, vítajú narodenie Ježiša Krista 24. decembra, čo je podľa nášho gregoriánskeho kalendára 6. januára. Vianoce v Rusku boli pôvodne spojené s mnohými tradíciami. V roku 1918 však boli zakázané, a tak tradície zanikli a s nimi aj Vianoce. Namiesto nich sa v mnohých rodinách oslavuje Nový rok s **jolkou** - vyzdobenou jedličkou a darčeky nadeľuje Dedo Mráz, ktorého sprevádza Snehulienka. Okolo ozdobenej jolky sa schádza celá rodina, ktorá tancuje a spieva.



Príprava na vianočné sviatky začína pre pravoslávnych veriacich už 28. novembra predvianočným pôstom, ktorý trvá až do 6. januára, teda 40 dní. Pôst sa však netýka len jedla, ale tiež rôznych zábav a krotenia všetkých hriešnych vášní. V predvečer sa tu koleduje a koledníci sú všade vítaní. Na Štedrý večer sa podávajú bezmäsité pokrmy a ryby, obľúbené sú **vareniky** - taštičky z kysnutého cesta plnené zemiakmi, ryžou, kapustou alebo hubami. Tradičným jedlom je **kuťja** - pšeničný nákyp s mandľami, hrozičkami, slivkami, makom, orechmi a cukrom. A samozrejme **vzvar** - kompót zo sušeného ovocia. Kuťja je pokrm, ktorý sa jedáva na kare, a vzvar zase pri narodení dieťaťa. Konzumáciou týchto jedál si veriaci pripomínajú narodenie a smrť Krista.

Na novoročnom stole nechýba pečené bravčové mäso s chrenom, zo sladkostí tuský perník a torty.

Mgr. Ľubov Čaklová

Vianočné zvyky v Nemecku



Slovenské slovo Vianoce má zrejme súvislosť s nemeckým slovom **Weihnachten** (z germáns. „in der wihen nachten“ - vo svätých nociach).

Typické nemecké vianočné zvyky a tradície sú: vianočné trhy, adventný veniec, adventný kalendár, ozdobený vianočný stromček, polnočná svätá omša, jasličky, obdarúvanie darčekom a vianočné piesne, básne, príbehy.

Adventný veniec má v nemecky hovoriacich krajinách svoju dlhoročnú tradíciu. Je prítomný nielen v rodinách, ale i v školách a úradoch. Pravdepodobne prvý adventný

veniec vyrobil nemecký evanjelický pastor Johann Heinrich Wichern v roku 1860. Bol vychovávateľom a učiteľom na hamburskej škole. Zriadil útulok pre chudobné a opustené deti, ktorým priniesol koleso od voza. Pôvodne malo slúžiť ako svietnik. Drevené koleso však deti ozdobili vetvičkami jedličky aj farebnými stuhami a Johann na ňom zapálil prvú sviečku. Denne sa na ňom zapalovala nová sviečka, dnes zapalujeme štyri sviece. Veniec ako kruh symbolizuje súdržnosť a jednotu.

Veselé očakávanie narodenia Ježiška stupňuje v detských izbách adventný kalendár. Prvý tlačенý adventný kalendár bol navrhnutý Gerhardom Langom v roku 1908.

Typickým symbolom Vianoc sa stáva vianočný stromček. Skutočný vianočný strom je nemeckého pôvodu. Pôvodne bol pohanským zvykom. Najstaršia zmienka o osvetlenom vianočnom stromčeku je z Brémskej kroniky z roku 1570. V Nemecku sú z vianočných stromčekov najviac preferované jedličky a smrek. Spoločné rodinné zdobenie stromčeka patrí k dôležitým nemeckým tradíciám.

Pred Vianocami sa pečú **Weihnachtsplätzchen** (drobné sladké vianočné pečivo), **Weihnachtsstollen** (vianočný koláč s hrozičkami, mandľami a inými prísadami) a **medovníky**. Nemecký medovník je tradične obohatený zmesou deviatich korenín. Medzi nimi nechýba vanilka či mandle.



Ako hlavné vianočné jedlo prichádza na štedrovečerný stôl **kapor so zemiakovým šalátom** (Karpfen mit Kartoffelsalat) a **pečená hus** (Gänsebraten). Vo sviatočné vianočné dni sa je hydina (Geflügel), hus (Gans) alebo kačka (Ente). Každý člen rodiny dostane po štedrovečernej večeri tzv. bunten Teller (tanier s vianočným pečivom, ovocím a sladkosťami).

V kresťanských rodinách prináša deťom darčeky Ježiško (Christkind). Konkurentom amerického Santa Clausa alebo ruského Deda Mráza je nemecký Weihnachtsmann.

O polnoci sa schádzajú kresťania v kostole na polnočnej omši. Najznámejšou nemeckou koledou je pieseň **Stille Nacht, heilige Nacht** (Tichá noc, svätá noc). Vznikla v malej obci v Rakúsku, v roku 1818, a rozšírila sa do celého sveta. Autorom textu je rakúsky kňaz Josef Mohr a melódiu zložil vtedajší organista a učiteľ miestnej školy Franz Gruber. Pôvodne bola hraná na gitare.

Keďže Nemecko je spolkovou republikou, môžu sa vyskytnúť určité rozdiely medzi jednotlivými spolkovými krajinami. Jedno je však nemenné a navždy platné: Vianoce sú časom príchodu Lásky na zem, časom krásy, radosti a pokoja.

Prajem každému z nás, aby sa čoraz viac stávali neutíchajúcou odozvou prežívať lásku v jej najhlbšej podstate.

Mgr. Andrea Vasil'ová

PANORÁMA VOĽNÉHO ČASU

Milí žiaci, vítame vás vo vašej obľúbenej Panoráme voľného času. Znovu máte možnosť overiť si svoje vedomosti formou tajničiek, doplňovačiek, ale aj prečítať si niečo z inzerátov či hádaniek.

Inzeráty trochu inak



Hľadáme stratenú sklenenú črievičku.

Zn.: Inzerát adresovaný len princom! (Popoluška)



Dáma v najlepších rokoch kúpi dom s kamennými stenami.

Zn.: Kúpa perníkového sa jej nepodarila. (Janičko a Marienka)

Hľadáme vysokého chlapca, ktorý by môjmu mužovi nosil na pole obed.

Zn.: Ten malý dlho nevydržal. (Janko Hraško)

Predám prekliate zrkadlo.

Zn.: Na blšom trhu nepredajné! (Snehulienka)

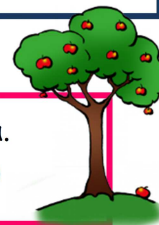


Naučím vás neprekonateľné kúzla a bojovať s príšerami rozličného druhu.

Zn.: Nájdete ma na internátnej škole! (Harry Potter)

Kúpim záhradku mimo centra mesta.

Zn.: Len žiadne jablone. (Snehulienka)



Hľadáme dievčinu, ktorá sa stratila v okolí mora.

Zn.: Len s ryšavými vrkočmi! (Pipi dlhá pančucha)

Zháňam smelých a udatných bojovníkov za vlasť.

Zn.: Len s dobrou slovenčinou! (Ľudovít Štúr)

Hľadáme družinu zdatných chlapcov, ktorí sa chcú stať zbojníkmi.

Zn.: Budeme bohatým brat' a chudobným dávať'. (Jánošík)

RIEŠIME SUDOKU

		4	
4		3	
	4		3
	1		

Na premýšľanie...

Tehla váži kilo a pol tehly.

Koľko váži jedna tehla?

(Riešenie: 1 tehla = 1 kg + 1/2 tehly. A teda 1 tehla váži 2 kilogramy.)

Rudolf Hrubovský, Martina Kentošová, VII.A

Poznáme autorov diel?

Autor básne Turčín Poničan:

Mach sa okupal



PREŠMYČKY

Autor básne Lucijný stolček:

Náboj tto

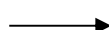


KUČÍKUN

DOHVIEZSLAV

Autor bájky Lev a myš:

Tón fa iné

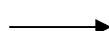


JOTAVSKÝ

GUFILI

Autor knihy Zbojnícka mladost':

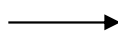
Rovno jed

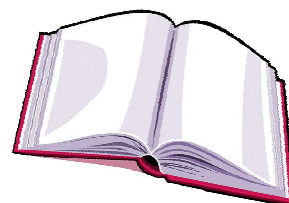


SKÝHRON

Autor knihy Robinson Crusoe:

Do dielne efa





Sandra Porvazníková, VI.B

Objavil ju Krištof
Kolumbus
v roku 1492 a delí sa
na dva kontinenty.
(akiremA)

Píše sa po nás tvrdé y
a deti v nás robia veľa
chýb.
Čo je to?
(ávols énarbyV)

Najlepší priateľ človeka,
štyri nohy má,
vídame to každý deň,
keď ideme spať i keď vstávame.
(ľetsoP)

Žil som v 18. storočí,
objavil som svetadiely -
Austráliu
a Antarktídu.
Vykonával som tri plavby
okolo sveta.
(kooC semaJ)

Hádanky

Veľká jedna rodina,
my, oni, vy do nej patria.
Náš, váš, ich je to svet,
nauč sa ich členov naspamäť.
Čo je to?
(ánemáZ)

Som výrok krátky,
ktorý poučenie má.
Pouč sa hneď,
lebo budeš v škole dlho sedieť.
(eivolsírP)

Skladám sa z dvoch častí:
huby a riasy
a som zelený.
(kínjašiL)

Moje telo sa skladá z jednej
bunky.
Som zelenej farby a pomáham
pri fotosyntéze.
Môžeš ma vidieť
iba pod mikroskopom.
(oknrzonbord)

žiaci V.C triedy

Doplň do tajničky
názvy chemických prvkov:

C
H
É
M
I
A

1. Cr
2. Se
3. Mo
4. Ir
5. Cs
6. Kr
7. Re
8. Po
9. Br
10. H
11. K
12. Y



11.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

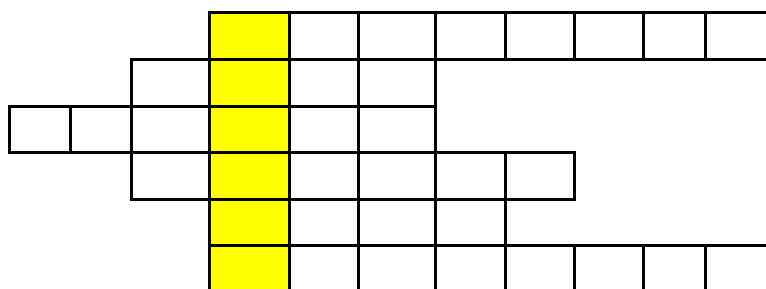
10.

12.

Sára Žgradová, Emma Bindasová, VII.D

Niečo z biológie a geografie

Ako sa volá jašterica, ktorú si ľudia často zamieňajú s hadom? Zistíš to, ak správne vyplníš nasledujúcu tajničku.



1. slimák bez ulity
2. obojživelník s chvostom
3. vonkajší parazit
4. časť tela dážďovky
5. sú na v prednej časti hlavy u žaby
6. zelené farbivo

Utvor správne dvojice:

- A) ostrov
- B) polostrov
- C) záliv
- D) prieliv
- E) prieplav

1. výbežok mora do pevniny
2. úzka časť mora medzi pevninami
3. výbežok pevniny do mora
4. človekom vybudované prepojenie dvoch morí alebo oceánov
5. malá časť pevniny obkolesená morom

žiaci V. A

Tip na čítanie

Roman Brat

Druhé podanie



„Tak si to váž, Michal!“ vraví otec. Zasa sníva o svojom synovi tenistovi, do ktorého, ako opakuje celé roky, investoval mimoriadne veľa času a peňazí. Znova „fabuluje“, ako hovorievala mamka, keď ešte žila. Vravela, že otec fabuluje vždy, ak o niečom často básnil a sníval. Chýba mi mamka. Zomrela už dávno. Určite by pochopila, že ma tenis už nebaví a že chcem byť maliarom. No otcovi to nepoviem.

Mal som aj Moniku, moju Moniku, ktorá ma chápala a nevysmievala sa mi ako ostatní v škole. Keď sme sa konečne zblížili, našli jej nádor na mozgu a po pár dňoch v nemocnici zomrela. Tak som do toho spadol. Sekol s tenisom, prihlásil sa na krúžok pani Morávkovej, kde som spoznal Simonu. Zaviedla ma do svojej partie umelcov. Chodieval som s nimi po večeroch von a často sa opíjal. Neskôr som začal s drogami a stále sa to stupňovalo. Padre, ako nazývam svojho otca, si to nevšímal a našiel si novú známosť. Prvú po mamke - Inge. Simona a ja sme spolu chodili a mali spoločnú budúcnosť. Ale obaja sme boli na drogách a nemali sme peniaze, a tak som začal krahnúť. Vykrádal som byty. Padal som stále hlbšie, až kým ma padre neodviezol na liečenie. Tam sme si museli začať písať denník. Napísal som doň všetko: od mamky, Moniky, Simony až po to, že som pre drogy kradol. Nikomu som však neprezradil, že ho mám.

Časom niekto zistí, že denník mám a ukradne mi ho. Kto to bol a prečo to urobil? Povie niekomu, čo v ňom je, či pôjde aj na políciu? Toto všetko a oveľa viac sa dozviete v skvelom a poučnom románe o pocitoch, problémoch a predstavách tínedžerov na prahu dospelosti.

Sebecká až cynická tvár, ktorou sa prezentujú navonok, je neraz len obrannou maskou, za ktorou sa ukrýva strach a krehká duša túžiacia po láske a harmónii. Ak mladí nenachádzajú porozumenie v rodine, hľadajú ho na ulici, v partii, v droge.

Z každej cesty však existuje návrat. Takto opisuje svoj román **Druhé podanie** slovenský prozaik, scenárista, publicista a prekladateľ **Roman Brat**.

Renáta Tömöryová, VIII. A

Nech máte chuť čítať, tvoriť, inšpirovať sa... Umenie slova nie je nikomu cudzie, len treba otvoriť svoje srdce, nechať sa osloviť a odpovedať. KRÁSNE VIANOCE, VEĽA RADOSTI A TVORIVOSTI V NOVOM ROKU 2015 praje vaša redakčná rada.

TERAZ MÁTE PRAVÚ ŠANCU!

🕒 HĽADÁTE DARČEK
PRE SVOJICH
NAJBLIŽŠÍCH?



🕒 NA VŠETKY NAŠE
VÝROBKY VÁM
DÁME ZĽAVU AŽ 40%

🕒 BUDETE
PRESNÍ AKO NAŠE
HODINKY :)

🕒 ZĽAVA PLATÍ
DO VYPREDANIA
ZÁSOB.

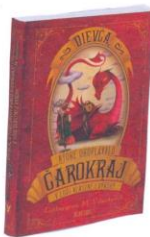
🕒 NEVÁHAJTE, U NÁS BUDETE SPOKOJNÍ

1.

1. A. Sidorová, IX. C
2. N. Kočišová, IX. C
3. B. Hudáková, IX. A
4. T. Tomková, IX. C

NEMATE ESTE VIANOČNÝ DARČEK PRE SVOJICH BLÍZKÝCH

TERAZ MÁTE ŠANCU
TO NARRAVIŤ



V PREDAJNIACH PANTA RHEI SI MÔŽETE
ZAKÚPIŤ KNIHY V AKCIOVÝCH CENÁCH
20 AŽ 60%. POZOR!!!
PLATÍ LEN DO 23.12.2019

3.

REKLAMY
NA
VIANOČNÉ
DARČEKY
OD
NAŠICH
DEVIATAKOV

Filip Barna, VIII. A

Nízka cena
za skvelú kvalitu

Neuveriteľný
výber vôní

Vonné
sviečky

Zútulnia
váš domov

Prijemné
vône ako
žiadne
iné

Dlhá
výdrž

2.

ZAHRŔZENÍ SA A SPOZNAJ TU NAJLEPŠIU CHUŤ



NEODOLATEĽNÁ
POCHÚTKA

• TO NAJLEPŠIE
PRE VÁS!
• POZOR! UŽ NA DOSAH
RUKY.
• TY VIEŠ, ŽE JU C...
• ZA NEUVERITEĽNÚ
CENU.
• V TÝCH NAJLEPŠÍCH
OBCHODOCH.

4.

1.



1. G. Kopková, VII.C
2. K. Lukačinová, VI.B
3. L. Česláková, VI.A
4. A. Fejková, VII.D

2.



KRISTÍNA
LUKAČINOVÁ
VI.B

3.



4.

